

O pacto en Palestina e a â□□ revoluciÃ³nâ□□ no mundo Ã¡rabe

Description

Compre observar con atenciÃ³n os resortes que se traducen do recen constituÃ­do acordo polÃ­tico entre os movementos palestinos Hamas e Al Fatah para alcanzar un goberno de unidade nacional, de cara Ã¡ previsible proclamaciÃ³n dun Estado palestino para setembro prÃ³ximo. Os eidos que contribuíron a certificar este pacto poden albiscar novos escenarios en Oriente PrÃ³ximo, en particular explicado pola vaga de cambios polÃ­ticos na rexión.

Trala violenta ruptura de 2007, a Autoridade Nacional Palestina (ANP) definiu unha bicefalia de poder entre Hamas e Al Fatah nos territorios palestinos de Gaza e Cisjordania que, progresivamente, traduciu un illamento exterior para Gaza, moi probablemente propiciado para minar a potencialidade polÃ­tica de Hamas. Por tanto, o sÃ³bito pacto entre ambos movementos acaecido o pasado 26 de abril na localidade exipcia de SanÃ¡ja, explica un inÃ©dito achegamento orientado a potenciar unha ANP institucionalmente preparada para o eventual anuncio de independencia palestina, cuxo recoñecemento internacional supera actualmente con creces o centenar de paÃ­ses membros da ONU.

AlÃ©n dos factores internos que expliquen este pacto de unidade governamental Hamas-Al Fatah, o salientable Ã© a diplomacia exercida polo novo goberno exipcio post-Mubarak, autÃ©ntico actor clave na consecuciÃ³n deste pacto. Nun momento en que Exipto avanza cara a transiciÃ³n polÃ­tica, a sÃ³a diplomacia deu curso a este acordo en Palestina que, moi probablemente, tivo unha especial significaciÃ³n a travÃ©s do papel exercido polo movemento exipcio dos IrmÃ¡ns MusulmÃ¡ns, en especial de cara a sÃ³a eventual influencia sobre Hamas, asÃ­ como o beneplÃ¡cito do estamento militar exipcio.

Deste modo, o achegamento entre os IrmÃ¡ns MusulmÃ¡ns e os militares exipcios, dous inimigos irreconciliables durante a era Mubarak, explÃ¡case ante a aceptaciÃ³n de ambos actores por moderar a transiciÃ³n exipcia, especialmente ante prÃ³ximas consultas populares como as elecciÃ³ns presidenciais e o referendo de reforma constitucional. Igualmente, o movemento islamita exipcio tenta influÃ­r no seu similar palestino na necesidade de abordar unha reforma do seu programa polÃ­tico, menos radical e mais pragmÃ¡tico.

Neste apartado compre considerar a posible influencia do partido islamita turco AKP, actualmente gobernante en Ankara, manexando unha especie de alianza rexional cos IrmÃ¡ns MusulmÃ¡ns exipcios na tarefa de influÃ­r como baluartes dunha visiÃ³n mais moderada por parte dos movementos islamitas rexionais.

Paralelamente, o novo goberno exipcio anunciou a necesaria apertura do paso fronteirizo de Rafah con Gaza, un aspecto estratexicamente importante porque permite normalizar as relaciÃ³ns entre Hamas e O Cairo, severamente reprimidas polo ex presidente Mubarak e consonancia coa alianza exipcia con Israel. Dentro desta dinÃ¡mica diplomÃ¡tica, Exipto tamÃ©n anunciou a sÃ³a intenciÃ³n de normalizar as relaciÃ³ns con IrÃ¡n, un aspecto xeopolÃ­tico inÃ©dito que pode ser explicado como un vector indirecto dos vertixinosos cambios que actualmente acontecen na rexión.

Obviamente, o pacto Hamas-Al Fatah con implicaciÃ³n exipcia, asÃ­ como o cambio de visiÃ³n de O Cairo co respecto a TeherÃ¡n, colocan no centro de atenciÃ³n Ã¡ posiciÃ³n israelÃ e estadounidense e as sÃ³as reacciÃ³ns e expectativas sobre o que acontece na rexión. O goberno dereitista de BenjamÃ¡n Netanyahu reaccionou con dureza ante o pacto palestino, rexeitÃ¡ndoo por consideralo unha especie de â??declaraciÃ³n de guerra contra Israelâ??. Paralelamente, Tel Aviv afianza a sÃ³a expectativa para que Washington manifeste a sÃ³a posiciÃ³n de veto de cara Ã¡ proclamaciÃ³n da independencia palestina.

A presiÃ³n de Netanyahu sobre o presidente da ANP, Mahmud Abbas, de elixir â??entre a paz con Israel ou a paz con Hamasâ??. evidencia a escasa visiÃ³n de apertura israelÃ ante os cambios xeopolÃ­ticos rexionais. Paralelamente, un achegamento entre Exipto e IrÃ¡n, un escenario onde TurquÃ¡ ben puido xogar un papel esencial, a raÃ­z da sÃ³a influencia xeopolÃ­tica no Cairo e TeherÃ¡n, complicarÃ¡a aos ollos israelÃs os seus intereses rexionais, manifestando un

inédito viraxe da diplomacia exipcia que pode implicar, igualmente, unha reacción ánda por determinar por parte de Washington.

Mentres a guerra civil en Libia, a represión militar en Siria e a inestabilidade en Iemen intensifican os escenarios de conflito na rexión, o acordo en Palestina supón un respiro indirectamente determinado por esta vaga de cambios que acontece no mundo árabe. Resta observar se a aparentemente imperturbable alianza estratéxica entre Israel e EEUU se verá finalmente alterada por esta dinámica de cambios, en especial ante o inesperado viraxe diplomático e xeopolítico causado por tradicionais aliados occidentais na rexión, como son os casos de Exipto e Turquía. E preguntarse tamén se este acordo Hamas-Al Fatah constituirá unha consecuencia da revolución que actualmente ocorre no mundo árabe, ou polo contrario se dilúe nun pacto de mans unidas con poucas perspectivas de consolidación.

[Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012](#)

APARTADO TEMÁTICO XEOGRÁFICOS

Oriente Medio ARQUIVO

IDIOMA

Galego

Date Created

Maio 2, 2011

Meta Fields

Autoria : 3713

Data publicación : 2011-05-02 00:00:00